

De kustvisserij in februari 1963-1964

MEER SPROT EN GARNAAL IN FEBRUARI 1964

Evenals januari van dit jaar is ook februari 1964 voor de Oostendse kustvisserij zeer gunstig geweest. De weersomstandigheden waren zodanig dat er bijna elke dag kon worden uitgevaren zodanig dat er van de 29 dagen 17 waren waarop sprout werd aangevoerd. Van die 29 moesten we er dan 9 zaterdagen of zondagen waarop geen sprout mocht worden aangevoerd, aftrekken, zodat er in feite slechts 3 normale dagen zonder sprout zijn geweest. Dit is zeker een rekord voor februari.

Ook garnaal werd veel meer aangevoerd en opmerkelijk is wel dat de vangsten zeer ruim blijven. Op zichzelf bleef de aanvoer van garnaal wel erg klein maar we mogen niet uit het oog verliezen dat bijna alle kustvaartuigen te Oostende de zeer renderende sprotvisserij bedreven. Er bleven dan ook slechts een drietal garnaalschepen over.

Alles bijeen geraakten de kustvissers te Oostende aan een totale opbrengst van 1.758.701 F.

MEER SPROT DAN IN JANUARI

Waar we na de maand januari van een rekordaanvoer van sprout spraken was de februari-aanvoer nog ruimer. Inderdaad in 17 dagen werd door de Oostendse sprotvissers 1.708.636 kg sprout aangevoerd. Dit is werkelijk een nooit gekende aanvoer. Waar in januari de prijs al heel laag was is deze nog gedaald in februari en bedroeg slechts 0,96 F. Toch werd het nog een beste maand wat opbrengst betreft aangezien 1.647.150 F werd bereikt. Ook dit is een cijfer dat de laatste jaren niet meer is voorgekomen. Om deze aanvoer te bereiken waren er 442 vangsten nodig. Deze bereikten een gemiddelde vangst van 3.865 kg per schip. Aan een gemiddelde prijs van 0,96 F verkocht gaf dit per vaartuig een opbrengst van 3.726 F. Dit zijn werkelijk zeer mooie cijfers.

Dit jaar was er in februari vanwege de kopers helemaal geen belangstelling meer voor de sprout. Deze was nochtans dikwijls van zeer goede hoedanigheid.

FORMIDABELE CIJFERS NA 2 MAANDEN

De cijfers van de beide maanden van dit jaar samengenomen komen we tot fantastische cijfers wat betreft aanvoer en opbrengst. Helaas ook wat betreft de prijs. Uit 882 vangsten kwam er 3.343.711 kg sprout, dit komt neer op een gemiddelde vangst per schip van 4.067 kg. Het spreekt vanzelf dat bij zulke aanvoer en bij een gelijkblijvende afname de prijs geweldig laag moet zijn. Er was gelukkig voor de sprotvissers een opvangregeling die redelijk stevig in elkaar zat en die slechts geleidelijk haar prijs moest aanpassen aan de toestand. Hierdoor werd uiteindelijk toch nog een gemiddelde prijs bereikt van 1,18 F

per kg en dit maakte meteen een opbrengst mogelijk van 3.955.630 F. Een opbrengst waarvoor lange tijd meer dan een jaar moest worden gevist. Inderdaad in 1962 beliep de totale sprotopbrengst van januari tot en met december: 2.186.027 F. Vorig jaar, in 1963 dus, werd een totale sprot-opbrengst bereikt van 3.428.587 F. In 1961 was het nog slechter want toen werd slechts voor 1.811.092 F sprout gebracht. Dit jaar zijn het dus werkelijk rekordcijfers. Verliezen we hierbij niet uit het oog dat van de 3.428.587 F sprout die in 1963 werd verkocht er reeds 1.338.068 F werd opgebracht in december van dat jaar. We mogen dus zeggen dat het sprotseizoen of de sprotkampagne 1963-1964 werkelijk fantastisch is geweest aangezien in 3 maanden tijd een opbrengst werd verwezenlijkt van 5.293.698 F. Hierna trouwens de tabel van de laatste 3 seizoenen:

	1961-62	1962-63	1963-64
oktober	430.864	1.194.609	718.304
november	525.094	594.140	657.162
december	105.108	343.776	1.338.068
januari	53.502	—	2.309.320
februari	129.141	529.038	1.647.150
Totaal	1.243.709	2.661.563	6.670.004

Als we die cijfers zien dan mogen we wel zeggen dat het seizoen 1963-64 er een is dat in lange jaren waarschijnlijk niet meer zal geëvenaard worden. Dit eerst en vooral wat aanvoer betreft maar zeker ook wat opbrengst aangaat.

REGELMATIGE GARNAALANVOER

Met regelmatige garnalaanvoer bedoelen we dan niet zozeer dat de markt regelmatig van genoeg voorzien werd om de vraag te voldoen maar wel dat er dit jaar in februari toch van een garnalaanvoer mocht gesproken worden. Dit is verschillende jaren in februari niet het geval geweest. In andere havens, in Zeebrugge vooral was de aanvoer voor de tijd van het jaar zelfs zeer omvangrijk. Bij ons was dit niet het geval omdat praktisch alle schepen

de sprotvangst bedreven. Zodoende bleven er slechts een vier of vijf schepen over welke op garnaal jacht maakten en hierdoor kregen we uiteindelijk ook maar 27 vangsten op de markt. Deze vangsten gaven op de officiële markt een aanvoer van 2.396 kg en dit zal zo ongeveer de helft zijn van wat in totaal werd gevangen. De prijs voor deze garnaal was merkkelijk hoger dan in januari en steeg tot een gemiddelde van 46,55 F per kg. De totale opbrengst beliep aldus 111.551 F. De vangst per schip bedroeg 88 kg en de opbrengst per vaartuig beliep gemiddeld 4.131 F. De garnaalvisserij is dus voor de weinige schepen die ze bedreven wel renderend geweest, vooral dan voor de O.104, de nieuwste aanwinst van de Oostendse garnaalvloot. Als we echter zien dat er in de maand februari door 27 schepen een totale opbrengst wordt bereikt van 111.551 F, dan mogen we zeker besluiten dat het goed is geweest.

REDELIJKE AANVOER NA TWEE MAANDEN

De 2 voorbije maanden hebben alleszins heel wat meer garnaal ge-

geven dan dezelfde maanden van vorig jaar. Einde februari stonden we inderdaad met 5.565 kg garnaal uit 63 vangsten. Vorig jaar hadden we einde februari nog maar 3 vangsten verkocht en deze hadden slechts 36 kg garnaal opgeleverd. Ook de opbrengst is merkkelijk hoger dit jaar en steeg van 1.809 F naar 220.269 F. De vangst was heel wat beter en liep op van 12 kg naar 88 kg terwijl de opbrengst per vaartuig is gestegen van 603 F naar 3.496 F. De gemiddelde prijs na 2 maanden is niet zoveel lager dan vorig jaar en daalde slechts van 50,25 F naar 39,57 F.

Als nu ook de komende maanden in dezelfde zin verlopen dan zullen noch de reder, noch de handelaar, noch de verbruiker reden hebben tot klagen. Dit is nochtans iets dat maar zelden voorkomt.

dan geen ijs kan opdoen om de vis te bewerken dan kan daar op getantwoord worden dat ze vooraf de nodige zakken ijs kunnen in het pakhuis zetten. Men zal altijd wel toekomen tot de verkoop een eind is opgeschoten. Verder kan men de heren handelaars beleefd doch zeer dringend verzoeken op hun plaats te blijven tijdens de verkoop. Zodoende zal de afslager niet steeds van zijn plaats moeten lopen om zelf te gaan kijken wat hij verkoopt. Er is nog een mogelijkheid om tijd te winnen en dat is door sommige vissoorten die nu bovenaan worden verkocht beneden bij de kleine vis te verkopen. Dat is een tijdje gedaan geworden maar de een na de ander heeft de roggan, de kleinste grote gullen, de scherpsstaarten en wat nog meer, terug boven gezet, zonder enige reactie van de overheid. Nu is alles weer zoals vroeger en staat men achteraan soms minutenlang met de vingers te draaien. Daar is tijdwinst mogelijk zonder finantieel verlies voor gelijk wie. Na een paar weken streng toezicht voor iedereen zou men zich hebben aangepast. Men gaat voor vele zaken kijken in het buitenland, er zijn daar zeker goede dingen te leren. In bepaalde havens wordt er per kg verkocht, dit is bij ons zeker eveneens mogelijk. Bij een koop tarbot van 75 of 85 kg zou de afslager zeker niet zo hoog moeten opgaan als thans het geval is. Dit is voor andere soorten eveneens waar, staart bvb. Om al deze maatregelen te kunnen nemen moet er echter eensgezindheid zijn tussen reders en handelaars en de echte wil om iets te bereiken waar iedereen voordeel kan bij hebben. Of die wil er echter bij iedereen is durven wij sterk betwijfelen.

POORTEN AAN DE UITEINDEN VAN DE VERKOOPTHALLE

Sedert een paar weken zijn er aan het einde van de verkoophalle poorten aangebracht. Een zwaar ijzeren gevaarte dat desnoods helemaal kan worden toegeschoven en waardoor heel wat koude en tocht uit de verkoophalle kan worden gehouden. Men is nu zinnens ook aan het begin van de halle zulke poort te monteren waardoor de beide uiteinden zouden afgesloten worden. Op die manier ware het mogelijk de auto's buiten te houden en zal er misschien een groot gedeelte van het lawaai worden weggenomen. Als nu nog zou kunnen tot stand gebracht worden dat de vis- en de haringhalle één geheel zouden uitmaken door het wegnemen van de sprothalle dan zou dit al een flinke verbetering zijn die tevens een tijdwinst zou uitmaken. Indien men zou beginnen verkopen aan het verste einde van de verkoophalle (dichtst bij de sluisen) en door lopen tot in de haringhalle dan zou dit zeker een kwartier winst zijn. Nu moet er wanneer men aan het einde van de vishalle is, het hele eind teruggewandeld worden, waarbij dan nog komt dat verschillende handelaars de verplaatsing niet meer doen als er maar één vaartuig meer ligt. In het andere geval zouden ze gewoon de markt volgen. Er is zeker nog werk op de plank voor de nieuwe schepen van de vissershaven die op de laatste zitting van de vissershavenkommissie alleszins blijf heeft gegeven van goede wil.

RAPPER VERKOPEN ? LAWAAI UITSCHAKELLEN KOPERS OP HUN PLAATS HOUDEN

Het probleem of de kwestie van het rapper verkopen is de laatste tijd weer aan de orde. Er wordt duchtig gepalaberd en voorstellen van reders ketsen af op onwil van de handel en omgekeerd. Al te tegenstrijdige belangen staan hier op het spel opdat men voor iedereen zou kunnen goed doen. Er is nu weer sprake van dat er een uur vroeger met de verkoop zal begonnen worden, om 6 uur dus in plaats van om 7 uur. De handel schijnt daar formeel tegen te zijn omdat ze

dan nog over geen inlichtingen kunnen beschikken van de buitenlandse markten. Wanneer het er echter alleen om te doen is dat de verkoop vroeger gedaan is dan kan men dit ook nog op een andere manier verkrijgen. Daarvoor is de medewerking vereist van alle kopers. Er zouden maatregelen kunnen genomen worden om het lawaai voor het grootste gedeelte uit de mijn te bannen bvb door alle verkeer tijdens de verkoop te verbieden. Wanneer men komt aandragen dat men